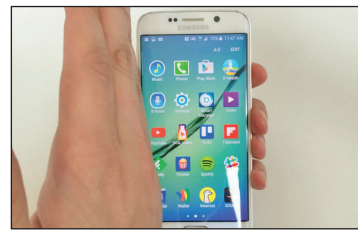

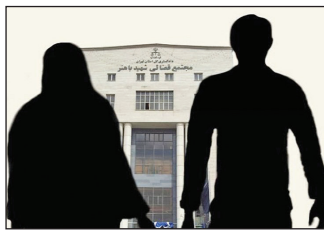
مجازات جعل کردن اسکرین شات

طبق ماده ۷۴۴ و ۷۴۵ قانون مجازات اسلامی تغییر، تحریف و جعل فیلم، صوت، تصویر یا مکالمه یک فرد و استفاده بی مورد از آن یا پخش آن جرم است و فرد متخلف به ۹۱ روز تا ۲ سال حبس یا پرداخت جزای نقدی از ۱۵ میلیون ریال تا ۱۰۰ میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم می شود.

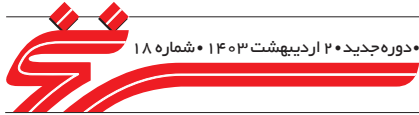

شرایط اثبات عسر و حرج در طلاق

اولین شرط این است که عسر و حرج (سختی، ضرر و زیان) زندگی زناشویی را برای زن دشوار کرده است. دومین شرط این است که عرف، این موضوع را که زن مورد عسر و حرج واقع شده است، تأیید کند. سومین شرط این است که عسر و حرج توسط زن قابل اثبات باشد و زن بتواند آن را در دادگاه ثابت کند.

باشگاه و کلا

گواهی عدم حضور چیست و چه فوایدی دارد؟

سمیر افشاری
وکیل دادگستری

طرفین معامله، وقتی مبیعه نامه ای را برای ماشین یا ملک و زمین تنظیم و امضا می کنند، تاریخی را به عنوان انتقال سند رسمی در آن درج می کنند. اگر در تاریخ تعیین شده هر یک از طرفین به دفتر خانه مراجعه نکنند، طرف دیگر می تواند درخواست کتبی خود را مبنی بر عدم حضور و انجام نشدن معامله به دفتر اسناد رسمی اعلام کند.

فایده گرفتن عدم حضور چیست؟

اگر هنگام تنظیم قرارداد روزانه مبلغی به عنوان خسارت تأخیر در انجام تعهد مشخص شده باشد، فقط با صدور این گواهی امکان درخواست ضرر و زیان مالی از طرف مقابل وجود دارد.

خریدار برای دریافت گواهی عدم حضور به چه مدارکی احتیاج دارد؟

- ۱- قولنامه رسمی یا عادی، به شکلی که به امضای دو طرف رسیده باشد.
- ۲- همراه داشتن اصل کارت ملی و شناسنامه
- ۳- تهیه چک بانکی به میزان باقیمانده قیمت خرید خانه که در قولنامه ذکر شده است.
- ۴- فروشنده برای دریافت گواهی عدم حضور به چه مدارکی احتیاج دارد؟
- ۱- تمام مدارکی که جهت تنظیم سند و انتقال قطعی آن ضروری است.
- ۲- اصل شناسنامه و کارت ملی
- ۳- سند مالکیت
- ۴- قولنامه رسمی یا عادی که توسط طرفین معامله امضا شده.
- ۵- بچنچاق
- ۶- پایان کار
- ۷- مفاصحاسب دارایی
- ۸- مفاصحاسب نوسازی از شهرداری

زمان و مدارک لازم برای صدور گواهی عدم حضور چیست؟

برای دریافت گواهی عدم حضور فقط می توانید در تاریخ تعیین شده مبیعه نامه به دفتر خانه مقرر در آن مراجعه کنید. حتی یک روز بعد یا قبل از تاریخ موعود در مبیعه نامه منتج به صدور گواهی عدم پرداخت توسط دفتر خانه نخواهد شد. نکته پایانی که خریداران خانه و آپارتمان باید به آن دقت کنند این است که در زمان تعیین شده برای انتقال سند رسمی ملک باید از چک تضمین شده یا چک بانکی یا وجه بانکی برای پرداخت باقیمانده ثمن معامله استفاده کنند. بنابراین ارائه چک شخصی بابت الباقی ثمن معامله پذیرفته نیست و سرد دفتر به درخواست فروشنده اقدام به صدور گواهی عدم حضور در دفتر خانه می کند. پس باید چند روز قبل نسبت به آماده کردن الباقی ثمن یا وجه معامله به صورت نقد یا در قالب چک تضمین شده یا بانکی اقدام کنید.

آگاهی از مسائل حقوقی به پیشگیری از جرائم و حوادث ناخوشایند کمک می کند. در این صفحه با کمک گروهی از بهترین و کلا و حقوقدانان دادگستری به سوالات روز حقوقی شما پاسخ می دهیم.

شرایط ملاقات با کودک پس از طلاق

یوکا بد مشفق
وکیل دادگستری

وقتی پدر و مادر از هم جدا می شوند حق ملاقات فرزند مشترک، حق قانونی والدین است که هنگامی که با توجه به شرایطشان و عدم امکان پذیرش حضانت فرزند و یا به دلیل الزام قانون نمی توانند حضانت فرزندشان را به عهده بگیرند بتوانند با فرزندشان دیدار داشته باشند. ماده ۱۱۷۴ قانون مدنی مقرر کرده است در صورتی که به علت طلاق یا به هر جهت دیگر ابوبین طفل در یک منزل سکونت نداشته باشند، هر یک از ابوبین که طفل تحت حضانت او نیست حق ملاقات طفل خود را دارد. تعیین زمان و مکان ملاقات و سایر جزئیات مربوط به آنها در صورت اختلاف بین ابوبین با محکمه است.

البته در مواردی قانونگذار حضانت و نگهداری فرزند توسط یکی از والدین را به مصلحت ندانسته و این حق را از یکی از والدین یا هر دو سلب می کند.

در ماده ۱۱۷۳ قانون مدنی، قانونگذار به صراحت می گوید: هر گاه در اثر عدم مواظبت یا انحطاط اخلاقی پدر یا مادری که طفل تحت حضانت اوست، صحت جسمانی و یا تربیت اخلاقی طفل در معرض خطر باشد، محکمه می تواند به تقاضای اقربای طفل یا به تقاضای قیم او یا به تقاضای رئیس حوزه قضاییه تصمیمی را که برای حضانت طفل مقتضی بدانند، اتخاذ کند.

این موارد از مصادیق عدم مواظبت یا انحطاط اخلاقی هر یک از والدین است:

۱. اعتیاد زین آور به الکل، مواد مخدر و قمار.
۲. اشتها به فساد اخلاق و فحشا.
۳. ابتلا به بیماری های روانی با تشخیص پزشکی قانونی.
۴. سوءاستفاده از طفل یا اجبار او به ورود در مشاغل ضد اخلاقی مانند فساد و فحشا، تکدی گری و قاچاق.
۵. تکرار ضرب و جرح خارج از حد متعارف.

یکی از سوالات در خصوص ملاقات فرزند مشترک این است که اگر شهر سکونت فرزند مشترک متفاوت با محل زندگی والدینی باشد که حضانت ندارد و فقط حق ملاقات با فرزند را دارد چه اقدامی باید انجام داد؟

عموما در رویه دادگاه های خانواده در این موارد محل ملاقات فرزند مشترک توسط دادگاه به صورت نوبتی تعیین می شود و هر بار یکی از والدین می بایست فرزند مشترک را در محل حوزه قضایی سکونت والد دیگر برای ملاقات حاضر کند، مگر در این مورد توافقی حاصل شده باشد، البته ماده ۴۲ قانون حمایت خانواده نیز در این خصوص تعیین تکلیف کرده است.

مطابق ماده ۴۲- صغیر و مجنون را نمی توان بدون رضایت ولی، قیم، مادر یا شخصی که حضانت و نگهداری آنان به او واگذار شده است از محل اقامت مقرر بین طرفین یا محل اقامت قبل از وقوع طلاق به محل دیگر یا خارج از کشور فرستاد، مگر اینکه دادگاه آن را به مصلحت صغیر و مجنون بداند و در نظر گرفتن حق ملاقات اشخاص ذی حق این امر را اجازه دهد. دادگاه در صورت موافقت با خارج کردن صغیر و مجنون از کشور، بنابر درخواست ذی نفع، برای تضمین بازگرداندن صغیر و مجنون تأمین مناسبی اخذ می کند.

در خصوص خارج کردن فرزند مشترک از کشور مادر به صرف داشتن حضانت، حق خارج کردن فرزند از کشور را نخواهد داشت و مطابق با ماده ۱۸ قانون گذرنامه، برای اشخاص زیر سن قانونی یعنی ۱۸ سال تمام، اجازه ولی قهری برای خارج شدن از کشور لازم است. به طور کلی اتخاذ تصمیم در خصوص مسائل مالی و غیر مالی فرزند مشترک تا سن قانونی و رشد بر عهده پدر و جد پدری خواهد بود، در واقع پدر با مراجعه به اداره گذرنامه، می تواند نسبت به ممنوع الخروج کردن فرزند زیر ۱۸ سال خود اقدام کند، اما انجام ممنوع الخروجی توسط مادر مستلزم طی کردن تشریفات و طرح دادخواست در دادگستری و نهایتاً دستور ممنوع الخروجی توسط قاضی است.

در نظر داشته باشید شما نمی توانید در مقابل آسیب های ناشی از طلاق بایستید، اما می توانید به کودک کمک کنید تا با ناامیدی هایی که طلاق با خود می آورد کنار بیاید و احساس ناخوشایند وجودش را تسکین ببخشد. والدین باید آگاه باشند تا حد ممکن مشکلات بین خودشان را جهت تلافی کردن به کودک سوق ندهند و از کودک به عنوان اهرم فشار استفاده نکنند چرا که این مسئله به شدت به کودک آسیب وارد می کند و گاهی این آسیب ها قابل جبران نخواهد بود.

افشای اسرار بیماران چه مجازاتی دارد؟

زهرا ملکی
کارشناس ارشد حقوق
و داوری همزی داخلی

یکی از رسالت های حقوق کیفری پاسداری و حمایت از حیثیت و آبروی افراد جامعه است. به همین دلیل در قانون برای فردی که به افشای اسرار دیگران بپردازد، مجازات در نظر گرفته شده است. افرادی که به دلیل داشتن حرفه و شغل خود نسبت به برخی از اسرار افراد آگاهی پیدا می کنند ملزم هستند که حافظ اطلاعات اشخاص باشند و افشای اسرار و اطلاعات مذکور در قانون جرم انگاری شده است. حرفه طبابت و وکالت و ضابطین دادگستری از آن دسته مشاغلی هستند که مراجعان جهت نتیجه گرفتن و حل مشکل خود به ناچار اطلاعات و اسرار خود را در اختیار ایشان قرار می دهند و چنانچه اسرار ایشان از طریق متصدیان آن مشاغل افشا شود جرم و بزه افشای اطلاعات و اسرار محقق شده است و متخلف مستحق اجرای مجازات است و در برخی موارد علاوه بر مجازات بر خورد انتظامی مربوط به حرفه و شغل خود مانند سلب امتیاز را در پی خواهد داشت.

۳- مبتلا بودن فرد بیمار به بیماری های واگیردار

در این خصوص باید گفت همه کسانی که به لحاظ وظایفی که قانون بر عهده آنان گذاشته، چنانچه به مناسبت شغل خود از اسرار مردم (خواه سر، جرم باشد یا نباشد) آگاه شوند، مکلف به گزارش به مقامات ذی صلاح هستند و مشمول اصل کلی ماده (۶۴۸) قرار نمی گیرند، بنابراین اگر ماما یا پزشک هنگام معالجات خود متوجه شد که بیمار وی دارای بیماری های مقاربتی و جنسی است صرفاً موظف است مراتب را با رعایت موارده محرمانه جهت جلوگیری از اشاعه آن به مقامات ذی صلاح گزارش دهد. (مواد ۱۹۶)، (۱۴)، (۱۳) قانون جلوگیری از بیماری های آمیزشی

مقرر می دارد: اطبا و جراحان و ماماها و دارو فروشان و کلیه کسانی که به مناسبت شغل یا حرفه خود محرم اسرار می شوند، هر گاه در غیر از موارد قانونی، اسرار مردم را افشا کنند، به ۳ ماه و یک روز تا یک سال یا به یک میلیون و ۵۰۰ هزار تا ۶ میلیون ریال جزای نقدی، محکوم می شوند. این نکته باید مورد توجه قرار گیرد که در برخی موارد محدود و خاص اشاعه اسرار بیماران تحت شرایط ویژه از شمول جرم انگاری خروج موضوعی پیدا می کند که به برخی از مصادیق آن اشاره می شود:

۴- الزام به اعلام فوت اشخاص توسط مأموران انتظامی یا کدخدا و همچنین تکلیف به اعلام ولادت توسط ماماها به ثبت احوال که این موارد نه تنها افشای اسرار نیست بلکه الزام قانونی مبنی بر اعلام آن است.

تفاوتی در افشای اسرار بیماران چه در عالم واقع و چه در فضای مجازی وجود ندارد، چرا که علاوه بر ماده ۶۴۸ قانون مجازات اسلامی مطابق قانون افشای اطلاعات خصوصی قانونگذار صراحتاً در ماده ۷۴۵ ماده ۱۶ قانون جرائم رایانه ای، افشای اسرار خصوصی دیگران را جرم دانسته و مجازات آن را جزای نقدی و تا ۲ سال حبس در نظر گرفته است.

۱- در صورت رضایت بیمار

ممکن است در مواردی بنا بر وجود جهاتی مانند اطلاع رسانی به افراد جامعه یا پیشگیری از شیوع یک بیماری یا سایر موارد ویژه فرد بیمار به افشای اسرار بیماری خود رضایت دهد که در این صورت به شرط آنکه مفسده دیگری را در پی نداشته باشد اشاعه اسرار بیمار بلا مانع باشد.

۲- دفاع مشروع

بر ملا کردن بیماری یک بیمار در مورد دفاع مشروع از موارد تجویز